

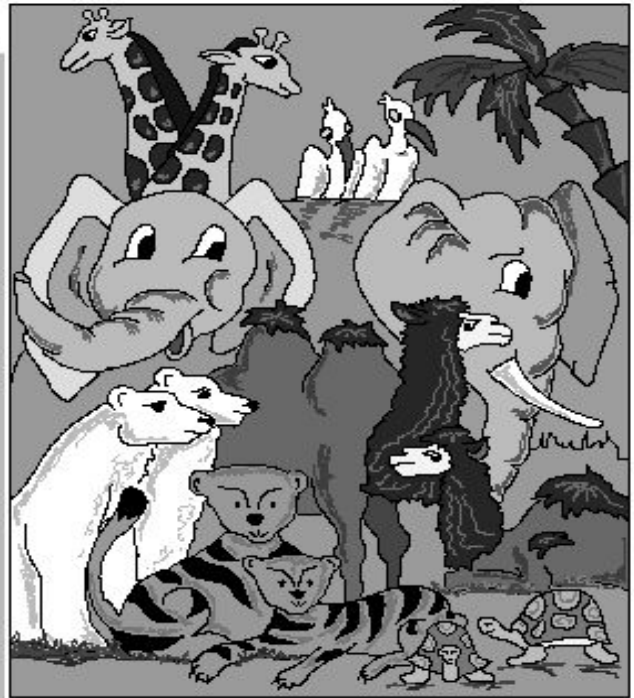
III. POTOPA SVETA

Záchrana živočíchov

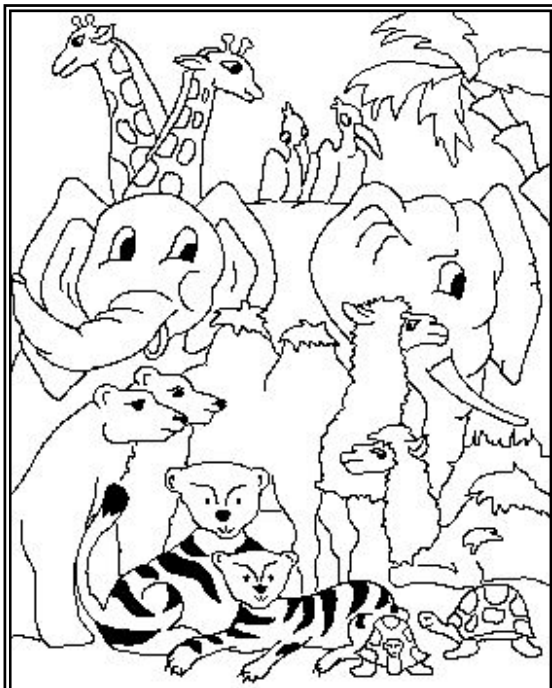
Ďalej Boh povedal, aby vzal do korába svoju ženu, synov a ich ženy. A tiež aby zobral zo všetkých druhov zvierat po jednom páre, a to samca a samicu.

Keď bola archa hotová, prikázal Pán Noemovi, aby vošiel s rodinou a zvieratami do korába.

Otázka: Koho vzal Noe do korába ?

Vymaluj:

Prirad' správne obrázky k sebe:

Aký sviatok slávime 25.12.?

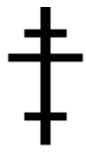
Sviatok sv. Mikuláša	Nedeľa Praotcov	Narodenie Ježiša / Roždestvo /
<p>25.12.</p>		

Tragédia v piatich dejstvách:

1. Syr. 2. Syr a myš. 3. Myš. 4. Myš a kocúr. 5. Kocúr.

prevzaté, spracoval MŠ

Farský list

Číslo 49 23.december 2007

Gréckokatolícka cirkev, Farnosť Povýšenia sv. Kríža, Prešov-Sekčov

Obrezenie podľa tela nášho Pána, Boha a Spasiteľa Ježiša Krista.

„Po ôsmich dňoch, keď ho bolo treba obrezať, dali mu meno Ježiš, ktorým ho anjel nazval skôr, ako sa počal v živote matky“ (Lk 2, 21). Pán Boh prikázal obriezku, ako zmluvu, ktorá „...bude znakom zmluvy medzi mnou a vami“ (Gen 17, 11).

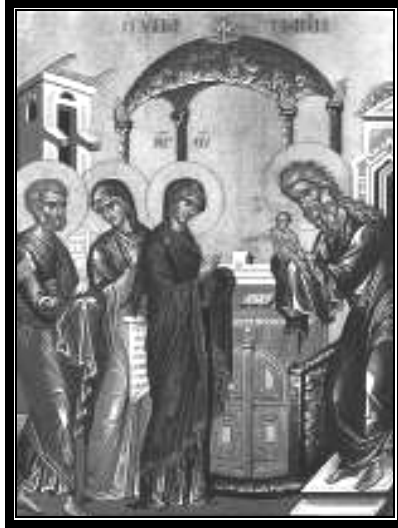
Tento príkaz dal Pán Boh Abrahámovi, a Mojžišovi prikázal (Lv 12, 3), aby Izraelský ľud si chránil zákon obriezky, pretože tento zákon bol obrazom a predzvesťou nášho Krstu.

Všetko to vidíme v slovách svätého evanjelistu, kde sa Ježiš Kristus podrobil tomuto zákonu. Sám Spasiteľ nám hovorí: „Nemyslíte si, že som prišiel zrušiť Zákon alebo Prorokov; neprišiel som ich zrušiť, ale naplniť“ (Mt 5,17). Sám tento zákon doplnil, keď namiesto obriezky ustanovil sviatosť Krstu, keď nás vodou a Duchom očistil od všetkej nečistoty a doplneným a zdokonaleným Novým zákonom zjednotil nás s nebesami.

Pri obriezke bolo dané svätému Dieťaťu meno Ježiš. Keď Archanjel Gabriel predpovedal Prečistej Panne vtelenie Božieho Syna, vtedy povedal: „Počneš a porodiš syna a dáš mu meno Ježiš“ (Lk 1, 31). Neskôr, keď sv. Jozef videl v sne anjela, tento mu povedal, že Prečistá Panna „Porodí syna a dá mu meno Ježiš...“ (Mt 1,21).

Ak niekto vysloví meno „Ježiš“, vtedy sa radujú všetci i celé nebo, a trasie sa celé peklo, pretože toto meno nosí ten, ktorý prijal na seba zákon: „Uponížil sa, stal sa poslušným až na smrť, až na smrť na kríži. Preto ho Boh nad všetko povýšil a dal mu meno, ktoré je nad každé iné meno, aby sa na meno Ježiš zohlo každé koleno v nebi, na zemi i v podsvetí a aby každý jazyk vyznával: „Ježiš Kristus je Pán!“ na slávu Boha Otca“ (Flp 2, 8-12).

Ľudským slovom sa nedá vysloviť celá svätosť, sláva a sila tohoto svätého Mena. V jeho mene apoštoli robili zázraky. „...V mene Ježiša Krista Nazaretského vstaň a chod!“ (Sk 3, 6) povedal sv. Peter porazenému, a ten vstal a chválil Pána. O čo prosíme v tomto mene, dostaneme, pretože sám Spasiteľ povedal: „Veru, veru, hovorím vám: Ak budete o niečo prosiť Otca v mojom mene, dá vám to“ (Jn 16, 23). Pokoj tým, ktorí vzývajú meno Ježiša, pretože „...v mojom mene budú vyhánat zlych duchov...“ (Mk 16, 17) a „keď vzývame meno Ježiš, vtedy Spasiteľ spolu s nami víťazí nad satanom, preto utekajú

nepriatel'ia, keď počujú meno Ježiš“ (sv. Justín) a „diabli sa trasú, keď počujú toto meno“ (sv. Gregor Bohoslovec). V hodine smrti je meno Ježiš našou obranou a zárukou spásy, preto sv. Prvomučeník Štefan, ktorého ukameňovali, nahlas vzýval: „Pane Ježišu, prijmi môjho ducha!“ (Sk 7, 59), pretože vedel, že aj nám treba vedieť, že: „...nieť pod nebom iného mena, daného ľuďom, v ktorom by sme mali byť spasení“ (Sk 4, 12). Všetka radosť, všetka nádej je v tomto mene. „Meno Ježiš je medom mojich úst, milozvučnou ozvenou môjho ucha a radosťou môjho srdca“ (sv. Bernard).

Preto svätý apoštol Pavol nakazuje veriacim takto: „A všetko, čokoľvek hovoríte alebo konáte, všetko robte v mene Pána Ježiša a skrze neho vzdávajte vďaka Bohu Otcovi“ (Kol 3, 17). Keď bude nad nami oblak biedy a nešťastia, keď z našich očí budú tiecť slzy, a bolesťou bude stisnutá hrud', vtedy spomeňme si na slova proroka: „A vzývaj ma v čase súženia: ja ťa zachránim...“ (Ž 49, 15). Vzývajte meno Ježiš, ako ho vzýval svätý mučeník a biskup Ignác Antiochijsky (jeho pamiatku slávime 20. decembra), ktorý pred svojou mučeníckou smrťou povedal toto: „Toto meno nemôže ustúpiť z mojich úst, ono nemôže byť vytrhnuté z môjho srdca.“

V dnešný deň slávime taktiež začiatok nového kalendárneho roka. Začnime tento rok s Bohom a s vierou v lepšiu budúcnosť. Pamiatku slávania nového roka v prvý januárový deň siaha až do rímskych dôb, keď pohania slávil tento deň v najväčšom smilstve a opilosti. A keďže aj kresťania si osvojili svätiť tento deň, preto Cirkev ustanovila na tento deň pôst (dnes nie je zaväzujúci), aby veriaci zadosťučinili Bohu za všetky zneváženia, ktorých sa dopustili pohania. I dnes na mnohých miestach Nový rok ľudia vítajú nadmerným užívaním nápojov, a pri polopohanských novoročných želaniach zabúdajú na dnešný veľký sviatok Obrezania. Pamätajme preto na to, že rok ide za rokom; čas letí ako strela a kto vie, či sa dočkáme ešte jedného nového roku. Letíme, ako kameň, pustený z hora a nezastavíme

sa, až – o večnosť. Vieme, že je za nami život, možno nie celkom svätý, no nevieme, čo je pred nami a čo nás čaká.

Požehnaj Pane veniec nového roku, a my začnime nový život, život viery a dobrých skutkov, na úžitok našich duší a slávu mena Pánovho Ježiša Krista.

ThLic. Marcel Gajdoš

Pamiatka nášho otca svätého Bazila Veľkého, arcibiskupa kapadóckej Cézarey

V staroveku vynikala vysokou vzdelanosťou obyvateľstva predovšetkým Kapadócia (*Kappadokia*), východná časť Malej Ázie, dnešného Turecka. V jej hlavnom meste Cézarea (*Kaisareia*) bývali aj Bazil a Emmélia, manželia svätého života (pamiatka 8. alebo 30. mája, v Rusku 1. januára). Pochádzali z popredných rodov s bohatou kresťanskou tradíciou a mali desať detí. Dcéra Makrína sa rozhodla po nečakanej smrti snúbenca pre mníšsky život a uctievame ju ako svätú (liturgická pamiatka 19. júla), ďalšie štyri dcéry sa vydali. Spomedzi piatich synov jeden zomrel krátko po narodení, Naukratios bol prísny askétom a je vyhlásený za svätého (pamiatka 8. júna), ďalší traja synovia sa stali biskupmi a aj ich považujeme za svätých: Bazil dostal prívlastok Veľký (liturgická pamiatka 1. a 30. januára) a bol biskupom v Cézarei, Peter v Sebastei (pamiatka 9. januára) a Gregor v Nysse (liturgická pamiatka 10. januára).

Bazil (*Basileos*), v slovanskej podobe tiež Vasil, sa narodil okolo roku 330. Otec sa venoval nielen jeho kresťanskej formácii, ale aj vzdelávaniu. Silne ho ovplyvnila stará matka Makrína, totiž Makrína Staršia, žiačka svätého Gregora Divotvorcu, neocézarejského biskupa (liturgická pamiatka 17. novembra), ktorú tiež považujeme za svätú (pamiatka 30. mája).

Budúci svätec študoval najprv v rodnej Cézarei, potom u slávneho sofistu Libania v Konštantínopole, a napokon u viacerých vychýrených učiteľov v Aténach. Tam sa spoznal s budúcim cisárom Juliánom Odpadlíkom (361 – 363) a tam sa zrodilo jeho hlboké priateľstvo so svätým Gregorom Teológom (liturgická pamiatka 25. a 30. januára), neskorším konštantínopolským patriarchom (379 – 381).

Okolo roku 356 sa vrátil do Cézarey a pôsobil ako učiteľ rétoriky. V tom čase sa objavili u Bazila sklony k namyslenosti, no jeho sestra Makrína ho „priviedla k rozumu“, a dokonca v ňom prebudila túžbu po živote zasvätenom Bohu. Bazil preto vycestoval do Egypta, aby sa zoznámil s poprednými učiteľmi duchovnosti, akými boli Pachómios Veľký (liturgická pamiatka 15. mája) a Makarios Egyptský (liturgická pamiatka 19. januára). Na svojej zastávke v Aténach priviedol ku kresťanskej viere svojho niekdajšieho učiteľa Ebbula. V Jeruzaleme prijal svätý krst (v tom čase sa bežne odkladal na obdobie dospelosti), v Antiochii bol vysvätený na diakona a veľa sa venoval vysvetľovaniu Svätého písma. Po krátkom čase sa vrátil do Cézarey, kde ho miestny arcibiskup Eusebios vysvätil na kňaza. Jeho úspechy však vyvolali hierarchovu žiarlivosť, preto sa Bazil utiahol na rodinný pozemok Annisoj (dnes oproti dedinke Sunisa-Uluköy) a venoval sa vlastnému duchovnému rastu. Zhromaždil okolo seba viacerých mužov, okrem iného aj svojho priateľa Gregora

Teológa, a napísal pravidlá spoločného mníšskeho života, ktorými sa veľká časť východných mníchov riadi dodnes a ktorými sa inšpiroval aj svätý Benedikt (liturgická pamiatka 14. marca) pri zostavovaní pravidiel života západných rehoľníkov – benediktínov.

Po istom čase arcibiskup Eusebios oľutoval svoje správanie a požiadal Bazila, aby sa vrátil a pomohol mu v zápase proti arianizmu (mylné učenie, podľa ktorého Syn nie je rovný Otcovi), čo sa naozaj stalo. Keď v roku 370 odišiel Eusebios do večnosti, synoda zvolila za nového cézarejského arcibiskupa práve jeho. V tomto úrade pôsobil s veľkou horlivosťou až do svojej telesnej smrti - 1. januára 379. Pohrebu sa zúčastnili nielen kresťania, ale dokonca aj celé zástupy Židov a pohanov.

Okrem spomínaných pravidiel spoločného mníšskeho života sa zachovalo množstvo ďalších Bazilových diel, napríklad spis *Proti Eunomiovi*, kde vyvracia arianizmus, dielo *O Svätom Duchu*, v ktorom dokazuje rovnosť Svätého Ducha s Ocom i Synom, výklady Svätého písma a homílie. V slovenskom jazyku je dostupných niekoľko desiatok jeho listov, ďalej spis *Povzbudenie mladým*, kde pobáda študovať diela pohanských autorov a *Hexaémeron*, podrobný výklad statí Svätého písma o stvorení sveta. Svätému Bazilovi sa pripisuje tiež autorstvo anafory (centrálne časť svätej liturgie), ktorá sa v cirkvách konštantínopolskej tradície, medzi ktoré patríme aj my, používa desaťkrát ročne.

Farské aktuality

- na sviatok **Kristovho narodenia** 25.12.2007 o 15:00 **Vás srdečne pozývame do farského chrámu na Vianočnú akadémiu p. Servickej, našich animátorov a detí.**

- na druhý vianočný sviatok **26.12.2007 od 13:30** naše ratolesti budú **koledovať** v rámci projektu Dobrá novina po našich domácnostiach. Vybierané dary budú v plnej sume odoslané na pomoc chudobným deťom na africkom kontinente. Kto chce prijať radostné poslanstvo koledníkov, nech sa zapíše v sakristii chrámu (podľa možnosti čím skôr).

- **31.12.2007** Vás srdečne pozývame na **Silvestrovskú zábavu do Pastoračného centra od 19:00**. Vstupné je =100,-Sk, k obohateniu pohostenia každý môže ešte prispieť z domácich zásob.

V Viflejemi novina V Betleheme novina

Pomali

1. V Vi-fle - je - mi no - vi - na,
 Ďi - va Sy - na zro - di - la,
 Po-ro - di - la v bla-ho - da - tí, Ne-po-
 roč - na - Ďi - va Ma - ti, Ma - ri - ja.

1. V Viflejemi novina, -
Ďiva Syna zrodila. -
Porodila v blahodati, -
Neporočna Ďiva Mati, -
Marija.	1. V Betleheme novina, -
Panna Syna zrodila. -
Porodila v nevinnosti, -
Matka Božia, plna čnosti, -
Mária.
2. Položila na siňi, -
v Viflejemskoj jaskiňi. -
Josif Ďivu poťišaje, -
povivati pomahaje, -
Mariji.	2. Uložila na sene, -
do studenej jaskyne. -
Jozef Pannu potešuje, -
jasičky keď pripravuje, -
Mária.
3. Slava Boža i chvala -
u vertepi nastala. -
Z neba anhely zľitajú, -
z Synom Božim proslavľajú, -
Mariju.	3. Sláva Božia i chvála -
v Betleheme nastala. -
Z neba anjel pristupuje -
pri jasličkách pozdravuje,
Máriu.
4. Sered temnoji noči, -
divne svitlo bje v oči. -
Jasna zorja zasvitila -
de Diťatko porodila, -
Marija.	4. Prchá noci temnota, -
svetlo čudné blyskotá. -
Jasná zora zasvietila, -
kde Diťatko porodila -
Mária.
5. Nedaleko pastyri -
pasli stado v doliňi. -
Do vertepa pribihajú, -
i z Diťatkom tu vitajú, -
Mariju.	5. Pastieri na rovine -
pásli stáda v doline. -
K jasličkám sa ponáhľajú -
s Mesiášom uctievajú -
Máriu.
6. Šče prichodať tri cari, -
- iz vostoku zvizdari. -
Dľa Isusa stavľat ščiro -
ladan, zoloto i miro, -
Mariji.	6. Prichádzajú aj králi, -
aby sa mu klaňali. -
Vzácne dary položili, -
pokorne sa poklonili -
Márii.
7. I my takož spišime, -
Bohu dary nesime. -
U pokori pribihajme -
z Synom Božim vse blahajme, -
Mariju.	7. Poďme aj my k jasličkám, -
položme tiež dary tam. -
V pokornosti pristupujme, -
s Božim Synom oslavujme -
Máriu